

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๑/๒๐๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- อ้างถึง (๑) หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๓๐๔๒๐
ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๑
(๒) หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๓๑๒๔๒
ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๑
(๓) หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๓๓๕๔๒
ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ที่ ศศ ๐๑๐๐.๔/๑๐๔๐๐
ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งความเห็นของ
กระทรวงการคลังและสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีต่อร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูล
ส่วนบุคคล พ.ศ. ตลอดจนมติของคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชนเกี่ยวกับ
การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และขอให้สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาแจ้งผลการพิจารณามายังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีโดยด่วน เพื่อจะได้ดำเนินการต่อไป
ซึ่งต่อมากกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมได้มีหนังสือตามสิ่งที่ส่งมาด้วย แจ้งข้อสังเกตเพิ่มเติม
เกี่ยวกับวันใช้บังคับของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาความเห็นของกระทรวงดิจิทัล
เพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงการคลัง และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีต่อร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ตลอดจนมติของคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชน
ดังกล่าวแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ข้อสังเกตของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมที่เห็นควรให้ปรับปรุง
วันใช้บังคับในร่างมาตรา ๒ จากเดิม “พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่...” เป็น “พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ
เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่...” เพื่อให้โอกาสแก่ผู้ที่

เกี่ยวข้องมีระยะเวลาในการเตรียมการและสามารถดำเนินการตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั้น เห็นว่า เหตุที่ร่างมาตราช่างดังกล่าวได้กำหนดวันใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติบางมาตรา ก็เนื่องจากในปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสหภาพยุโรป (General Data Protection Regulation หรือ GDPR) ได้มีผลใช้บังคับแล้ว ดังนั้น เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลสามารถดำเนินการได้โดยรวดเร็วโดยมีกำหนดระยะเวลาเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเตรียมการในการปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ระยะหนึ่ง จึงได้กำหนดวันใช้บังคับของร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ตามแนวทางดังกล่าว

นอกจากนี้ สำนักงานฯ เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๒ เป็น “พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๕ หมวด ๖ หมวด ๗ และบทบัญญัติมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป” เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เริ่มต้นใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยมีเฉพาะแต่บทบัญญัติที่กำหนดไว้เท่านั้นที่จะมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๒. ข้อสังเกตของกระทรวงการคลังที่เห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๔ เพื่อยกเว้นไม่ให้นำร่างพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่หน่วยงานที่มีอำนาจในการจัดเก็บภาษี นั้น เห็นว่า ร่างมาตรา ๒๔ ประกอบกับร่างมาตรา ๒๗ ได้กำหนดข้อยกเว้นหลักความยินยอมในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเอาไว้แล้ว โดยในมาตรา ๒๔ (๕) ได้ยกเว้นให้กับกรณีที่เป็นกรณีสืบเนื่องจากการดำเนินการดำเนินการกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล และในมาตรา ๒๔ (๗) ได้ยกเว้นให้กับกรณีที่เป็นกรณีสืบเนื่องจากการปฏิบัติตามกฎหมายหรือการใช้อำนาจรัฐของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น สำหรับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในขั้นตอนการจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากรและหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีกฎหมายให้อำนาจเอาไว้ให้สามารถดำเนินการได้ ก็ย่อมได้รับการยกเว้นไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างมาตรา ๒๔ (๗) อยู่แล้ว และกรณียังอาจถือเป็นการดำเนินการกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างมาตรา ๒๔ (๕) อีกด้วย อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ได้รับการยกเว้นดังกล่าว หน่วยงานที่มีอำนาจในการจัดเก็บภาษียังต้องจัดให้มีมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างพระราชบัญญัติ เช่น การจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม การบันทึกรายการในการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการตรวจสอบ หรือการจัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และมาตรการดังกล่าวจะทำให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพทัดเทียมกับกฎหมายของต่างประเทศโดยเฉพาะกฎหมาย GDPR ของสหภาพยุโรป นอกจากนี้ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีความจำเป็นที่จะต้องมีการยกเว้นการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ ก็อาจตราพระราชกฤษฎีกาตามร่างมาตรา ๔ วรรคสอง ที่กำหนดให้การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใดก็ได้ หรือหน่วยงานใดทำนองเดียวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่นใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

๓. ข้อสังเกตของกระทรวงการคลังที่ให้แก่ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๒๔ เพื่อกำหนดข้อยกเว้นหลักความยินยอมให้กับกรณีการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากหน่วยงานของรัฐเพื่อการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามนโยบายของรัฐ นั้น เห็นว่า การแก้ไขเพิ่มเติมตามข้อสังเกตนี้เป็นการยกเว้นโดยไม่จำกัดประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักสากลที่กฎหมายของต่างประเทศก็จะไม่กำหนดข้อยกเว้นในลักษณะดังกล่าว ดังนั้น เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีมาตรฐานการคุ้มครองที่ทัดเทียมกับนานาประเทศ หากมีความจำเป็นและเห็นสมควรให้หน่วยงานของรัฐแห่งใดสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลประเภทใด เพื่อการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามนโยบายของรัฐในเรื่องใด ก็ควรจะต้องตราเป็นกฎหมายให้ชัดเจน โดยควรจะต้องกำหนดมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนดังกล่าวด้วย เมื่อได้กำหนดไว้ในกฎหมายแล้ว ก็จะทำให้การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในเรื่องนั้นได้รับการยกเว้นหลักความยินยอมตามร่างมาตรา ๒๔ (๗)

ทั้งนี้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อแลกเปลี่ยนหรือเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐ หากข้อมูลที่เก็บรวบรวมเป็นข้อมูลในลักษณะที่ไม่สามารถระบุถึงตัวเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ก็ย่อมถือว่าข้อมูลดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคลตามบทนิยาม “ข้อมูลส่วนบุคคล” ร่างมาตรา ๖ และสามารถดำเนินการได้โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับของร่างพระราชบัญญัตินี้ ประกอบกับปัจจุบันกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติรัฐบาลดิจิทัล พ.ศ. ซึ่งมีหลักการครอบคลุมถึงการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐเพื่อการบริหารราชการแผ่นดินและการให้บริการประชาชน และคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการแล้ว ร่างกฎหมายดังกล่าวจึงมีหลักการที่สอดคล้องกับข้อสังเกตของกระทรวงการคลังในประเด็นนี้แล้ว

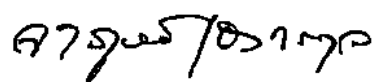
๔. ข้อสังเกตของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่เห็นควรกำหนดให้มีผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นกรรมการโดยตำแหน่งในคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล นั้น เห็นว่า โดยที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จึงอาจเพิ่มผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นกรรมการโดยตำแหน่งในคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอได้

๕. การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชน (กพม.) ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑ มีมติเห็นชอบให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) ปฏิบัติหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ ตามร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. และคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ไปพลางก่อนในวาระเริ่มแรก และเมื่อมีความชัดเจนเกี่ยวกับบทบาทภารกิจตามหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานตามร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับแล้ว ให้เสนอคำขอจัดตั้งหน่วยงานมาเพื่อพิจารณาใหม่อีกครั้ง นั้น เห็นว่า การจัดตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ได้ยกร่างโดยศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมาย GDPR ของสหภาพยุโรปที่กำหนดให้หน่วยงานกำกับดูแลมีสถานะเป็นหน่วยงานอิสระ (independent supervisory authority) โดยมีมุ่งหมายที่จะให้เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกิจที่มีลักษณะเฉพาะ เพื่อดำเนินมาตรการต่าง ๆ ตามกฎหมาย เพื่อให้บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไป ซึ่งจะต้องตอบสนองต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบันที่การเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลสามารถทำได้โดยง่าย รวดเร็ว และมีผลกระทบเป็นวงกว้าง และจำเป็นจะต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการที่จะดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว การที่คณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชนได้มีมติให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ปฏิบัติหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จนกว่าจะมีความชัดเจนเกี่ยวกับบทบาทภารกิจตามหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงอาจส่งผลให้ไม่บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังที่กล่าวมาแล้ว อย่างไรก็ตาม มติของคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชนเป็นการเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกองค์การมหาชน ซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๕๒ กรณีจึงเป็นเรื่องในทางนโยบายที่คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาตามแต่จะเห็นสมควร และหากคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นควรดำเนินการตามมติของคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชนดังกล่าวก็จะต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เพื่อให้สอดคล้องกับมติดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจรรวณ เสงตระกูล)

รองเลขาธิการฯ รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเลขาธิการ

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๔๒๔ (นายรักไถ่)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๐ ๗๖๕๔

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th